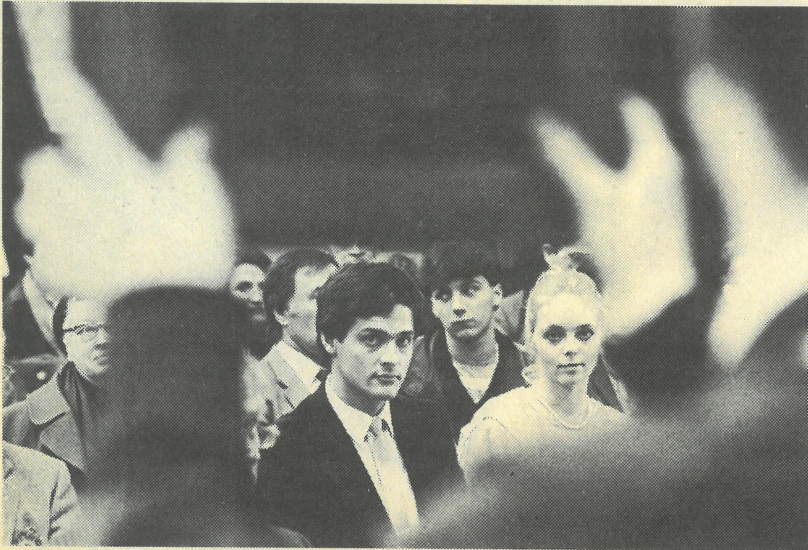

Nederlands jongste kunstexpert: „prijzen schilderijen weer omhoog”

Foto George Verberne

F. Buunk: 70 schilderijen in viereneenhalf uur

Veilingmeesters van internationale reputatie horen, zien en weten alles... Bijna onmerkbaar, met een halve knik en glimlach, groet en complimenteert de eerste man van Christie's-Amsterdam de jongste coryfee in de wereld van de kunsthandel. De uiterst gesoigneerde heer Harts Nijstad — het oor gericht naar telefonische biedingen, in de linkerhand het ivoren veilinghamertje — accepteert gelijktijdig het oplopend bod van de tweede rij: hiér f12.000, voor een Gezicht op Rijsburg, een mooie, courante Petrus Vertin.

Op die rij zit Frank Buunk (27) die luttele dagen geleden beëdigd is als bevoegd tot het taxeren van schilderijen van Hollandse (en buitenlandse) meesters uit de 16de tot en met de 20ste eeuw. Buunk, die nog enigszins in de schaduw van zijn schoonvader de nationaal bekende galerie Simonis in Ede drijft, is na een verwoede maar vergeefse poging op zijn 25ste, alsnog de eerste en jongste die door een uiterst moeilijke examenbarrière is gebroken. Het taxateursexamen, waarvoor geen opleiding bestaat, wordt opgeworpen door veel oudere en ervarener collega- en concurrente kunsthandelaren, wordt bovendien zeer schaars afgenomen. In de laatste vier jaar zijn nu alleen Buunk en Christie's eigen man W. Rueb (31) tot het uitgelezen groepje van totaal 25 Nederlandse schilderijenexperts toegelaten.

Buunk heeft er, in meerdere opzichten, kijk op. Tijdens de veiling deze week over een P. H. Koekoek, een pastorale scène van 11 bij 9,5 centimeter: „Een heel curieus stukje, dat het best zal doen.” Over de J. C. Drooghsloot („Dorpsstraat met etende boeren”), ingezet op f40.500, gegaan voor f80.000: „Jammer dat het stuk verlijmd is. Het is fraai geres taureerd, maar helemaal gaaf zou het weleens twee ton hebben kunnen opbrengen.” Over een Abraham van Strij Jr, geveild voor slechts f14.000: „Zo'n stuk kan bij een bepaald publiek en een zorgzame presentatie het dubbele, en zelfs méér dan dat opleveren.” Volgens Buunk zijn de prijzen van de betere doeken stabiel gebleven, maar in de sector van incourante stukken en panelen van magere kwaliteit is het prijsniveau met twintig tot zelfs tachtig procent ingestort. Op het ogenblik trekken de prijzen en de aankopen aan. In de tweede helft

van 1982 was het absolute dieptepunt bereikt.

Het examen dat onder meer de vakbroeders Douwes Sr (Amsterdam-Londen), Van Groeningen, en Roelofs (P. de Boer) Buunk hebben voorgezet, was enerverend. In viereneenhalf uur moest hij zeventig schilderijen (Breitner, Maris, Jongkind, Sluyters, Hynckes, Moreelse, Claesz, Van Ruysdael, Bogaerts, Vollon en anderen) beoordelen, en er de geraffineerde „verstrooide” vervalsingen uit halen. Zoals een Jan Brueghel de Oude (tweede helft 16e eeuw) die een op koper geschilderde kopie bleek, een landschap „van H. Koekoek” dat honderd jaar jonger bleek, een doek van Salomon van Ruysdael dat — hoewel uit dezelfde 17e eeuw — een briljant werk was van Frans de Hulst, en die schilder „doet” in de kunsthandel de helft van de prijs!

Buunk die op het ogenblik ook nog halverwege zijn doctoraal fiscaal recht is: „Als ik dat ook niet zou hebben ontdekt, zou ik nooit meer in Amsterdam hebben durven komen.”